

betales, saa forekommer det mig at være ganske fantastisk. Det ærede Medlem fra Kalundborg gaar ud fra, at hvis en Forfatter maa betale et lille Honorar til tyske, franske eller engelske Forfattere for en eller anden Bog, som han mener at kunne tjene Penge paa — thi ellers vilde han vel ikke udgive deres Bøger — saa maa han fordyre Prisen paa sine danske Forlagsartikler. Det kan jeg ikke forstaa. Hvis Oversættelserne blive dyrere, saa ere for det første Folk frit stillede, de kunne jo købe dem eller lade være at købe dem; men dernæst er der ingen Grund til at tro, at de danske Forlagsartikler derfor skulde blive dyrere. De maa snarere blive billigere, naar Konkurrencen med Udlandet bliver mindre, og det ærede Medlem gaar jo netop ud fra, at her er Tale om en Beskyttelse over for Konkurrencen. Det Argument, jeg her har omtalt, er det eneste, der er anført; men jeg tror, at der kun overordentlig lidt kan blive Tale om nogen Forbyrdelse; thi de Honorarer, der allerede ere betalte for Oversættelser, vise hen til, at de fremmede Forfattere lade sig nøje med et ringe Honorar, og det vil utvivlsomt ogsaa blive Tilfældet senere. I saa Henseende er der derfor ingen Fare. Derfor har jeg henvist til de mere bladlige, redaktionelle Forhold, der kunne gøres gældende. Nu siger det ærede Medlem fra Køge, at han begriber ikke, hvorfor jeg fremhæver dem, naar han ikke gør det. Ja, det synes jeg, at det ærede Medlem maa kunne forstaa; netop fordi han ikke fremhæver dem, nødes jeg til at bringe dem paa Bane, fordi jeg virkelig tror, at de betyde noget. Det ærede Medlem sagde til mig, at for et Hovedstadsblad betød det ikke noget. Ja, det er ogsaa min Mening. Jeg tror nok, at det Blad, jeg er Udgiver af, skal kunne klare sig selv om vi saa denne Lov; hvorledes det vil gaa med andre Hovedstadsblade, derom kan jeg ikke have nogen Mening. Forresten hentydede det ærede Medlem til — jeg ved ikke om han mente, at jeg eller andre i den mig nærstaaende Presse skulde have i Sindet at oprette et Bureau for Oversættelse af fremmede Litteratur. Jeg skal dertil sige, at jeg er meget lidt Forretningsmand, jeg har overhovedet ikke været med til at drive Forretninger i mit ikke ganske korte Liv; men jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem er Forretningsmand, og jeg tror, at han har flere Forretninger under sin Vestyrelse, end jeg blot kan tænke paa. Skulde et saadant Bureau drives saaledes, at det kunde betale sig, vilde jeg derfor for saa

vidt betro det til det ærede Medlem, thi han har mere Klarhed over saadanne Forhold end jeg. Jeg antager ogsaa, at hans Bemærkning der om kun var et af disse løse Argumenter, som man kan bruge for at komme en Modstander paa en pudsig Maade til Livs. Thi det ærede Medlem kan aldrig i Virkeligheden mene, at jeg skulde være en saa lumst Plan, idet jeg anbefaler Lovforslaget, at jeg agter, naar det vedtages, at oprette en Forretning for mig selv paa et senere Standpunkt. Det er saa utroligt, at hvis det ærede Medlem tror det, er jeg i alt Fald vis paa, at der ikke er nogen anden her, der tror, at jeg her skulde tale for min egen Veste. Den eneste Forretning, jeg har at gøre med, er en Forretning som Bladudgiver, og det er for Resten ikke meget, jeg har at gøre dermed som Forretning; men denne vil kun kunne saa Vanskeligheder af Lovforslaget. Jeg kan imidlertid ikke se hørt faa, at det i Virkeligheden er et Bladspørgsmaal, som har nogen Betydning, og jeg tror ikke, at der er anført noget derimod, thi det er jo klart, at naar Provinssbladene bruge Oversættelseslitteratur, ere de interesserede i at have Udgang der til; og det er maaske endda ikke saa meget det finansielle, hvorom der specielt er Tale, som om den Vanskelighed, der kan blive ved at saa fat paa fremmede Forfattere, hvis Bærker man kan bruge. Men der kan det ærede Medlem berolige sig selv og de udenforstaaende, som have Interesse deri, thi jeg tror, at det ordner sig meget let. I Frankrig f. Ex. har man Bureauer, hvor man kan abonnere paa og tilegne sig hele en Forfatters Virksomhed. Jeg ved ikke, men jeg tror, at om det end kan blive noget vanskeligt, gaar det nok, naar man kommer ind derpaa. Naar der saa siges, at vi skulle anføre Grunde derfor, saa siger jeg, at det virkelig nu er for sent at indlade sig derpaa, thi Sagen er diskuteret i alle Landets Blade og alle Vegne i de sidste 5—6, ja 9—10 Aar, og ved at man nu skulde opremse alle de Grunde, der tale derfor, vilde man kun opnaa at trætte Tinget uden at kunne fremføre noget nyt. Thi det staar ikke mere paa Grunde, der er ikke et eneste Medlem, som ikke godt ved, hvad den taler for i tiltrøede Berner-Konventionen. Nej, her er der Interesser med i Spillet, og om Interesserne ville vinde Sejr ved den endelige Afstemning, ved jeg ikke, men jeg haaber det ikke, og jeg anbefaler derfor de Medlemmer, som ikke have samme alvorfulde Opmærksomhed for disse Interesser som andre, at stemme baade imod Mindretallets og mod det ærede Medlems Forslag.